

פרשת אחרי-מות – שבת "הגדול"

כָּל אָדָם צָרִיךְ מְצָרִים - אמנון ריבק

כָּל אָדָם צָרִיךְ שְׂתֵהֵיָה לוֹ
אִיזוֹ מְצָרִים,
לְהִיּוֹת מִשָּׁה עֲצָמוֹ מִתּוֹכָהּ
בְּיַד חֲזָקָה,
אוֹ בְּחֲרִיקַת שָׁנִים.

כָּל אָדָם צָרִיךְ אֵימָה וְחֲשֵׁכָה גְדוֹלָה,
וְנַחֲמָה, וְהַבְטָחָה, וְהַצְלָה,
שְׂיִדַע לְשֵׁאת עֵינָיו אֶל הַשָּׁמַיִם.
כָּל אָדָם צָרִיךְ תְּפִלָּה
אַחַת,
שְׂתֵהֵא שְׁגוּרָה אֲצֵלוֹ עַל הַשְּׂפָתַיִם.
אָדָם צָרִיךְ פֶּעַם אַחַת לְהִתְכַּוֵּף -
כָּל אָדָם צָרִיךְ כְּתָף.

...
כָּל אָדָם צָרִיךְ שְׂתֵהֵיָה לוֹ
אִיזוֹ מְצָרִים.
וִירוּשָׁלַיִם,
וּמִסַּע אַרְוֶךְ אַחַד,
לְזַכֵּר אוֹתוֹ לְעַד
בְּכַפּוֹת הַרְגָלִים.

שעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	18.50	זמן תפילין /טלית	5.19
מנחה א' 14.00	ב' 19.00	סוף זמן ק"ש	9.23
ערבית ושיעור		שקיעה	19.11-19.13
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.00
מנחה	13.30, 17.10	צאת הכוכבים	19.31
לימוד 'דור לדור'	17.30	ערבית	20.10
דרשת "הגדול"	18.00		
צאת השבת	19.45	שחרית נוער	7.30

שבת הגדול. יוצרות לשבת הגדול. מפטירין (מלאכי ג') "וערבה". פוסקים לאמר ברכי נפשי במוצ"ש, אין אומרים "ויחי נעם" ו"אתה קדוש".

יום ב' יד' **ערב פסח.** מיד אחרי תפילת ערבית בודקין החמץ... קודם הבדיקה מברכין "על ביעור חמץ".

לוח א"י, הרב טוקצ'ינסקי

**שבת
שלום**

הלכות ערב פסח וליל הסדר – תשע"א

בדיקת חמץ, ליל י"ד בניסן:

1. בליל י"ד בניסן (יום ראשון בערב) יש לבדוק את החמץ בכל חדרי הבית לאור הנר. גם כיום שאנו נעזרים בחשמל יש לבדוק לאור הנר, מכיוון שיש פינות ומקומות בהם אור הנר יעיל יותר.
2. במקומות שהנר יכול לגרום לשריפה (ארונות) – אין לבדוק בנר אלא בפנס בלבד.
3. גם המכונית חייבת בבדיקה לאור הפנס. לכן לאחר הבדיקה בבית ניגש מייד לרכב לבדוקו.
4. לפני הברכה יש לברך 'על ביעור חמץ', למרות שנבער את החמץ רק מחר, מכיוון שכל הבדיקה היא לצורך הביעור. אין לדבר בין הברכה לתחילת הבדיקה. במהלך הבדיקה מותר לדבר בדברים הקשורים לבדיקה.
5. נהגו לפזר בבית עשרה פתיתי חמץ לפני הבדיקה, על מנת שהברכה לא תהיה לבטלה אם לא נמצא חמץ. יש לזכור שמטרת הבדיקה היא לבדוק אם הבית נקי מחמץ, ולא 'משחקי' של חיפוש פתיתי החמץ. לאחר הבדיקה יש לבדוק שכל עשרת פתיתי החמץ נמצאו.
6. מומלץ להשתמש בפתיתי חמץ כאלה שלא יתפוררו ויתפזרו בבית.
7. לאחר הבדיקה מבטלים את החמץ שלא מצאנו בבדיקה ('כל חמירא וחמיעא...!'). מי שאינם מבינים את הנוסח, יאמרו אותו בעברית כמופיע בסידורים ובהגדות.
8. את כל החמץ שמשאירים לארוחת הבוקר יש לרכז ולהניח במקום מוגדר.

יום י"ד בניסן:

1. נהגו הבכורות להתענות בערב פסח זכר לנס שהציל אותם הקב"ה ממכת בכורות. כיום נהגו להשתתף בסעודת מצווה (סיום מסכת) ובכך להיפטר מהצום. סיום מסכת 'מועד קטן' ייערך אי"ה מייד לאחר המניין של השעה 6:00.
2. סוף זמן אכילת חמץ השנה הוא 10:03.
3. 'אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתים' – מכאן למדו חז"ל על החיוב לבער את החמץ ביום י"ד בניסן. לכתחילה יש לבער את החמץ בשריפה. אין מברכים על השריפה שכן ברכנו אתמול לפני הבדיקה.
4. לאחר השריפה יש לבטל שוב את החמץ כנוסח המופיע בסידורים ובהגדות ('כל חמירא וחמיעא...!').
5. סוף זמן שריפת חמץ השנה הוא 11:21.
6. בערב הפסח אין לאכול מצה כלל וכלל. מצה מבושלת (קניידלך) מותרת באכילה.
7. רצוי להכין את כל שולחן הסדר והמצרכים מבעוד יום על מנת שנוכל להתחיל מייד בעריכת הסדר. כך נוכל להבטיח את ערנותם של הילדים לזמן רב יותר.
8. כדאי להקדיש זמן מראש לתכנן את ה'מגיד' (שם אנו מקיימים את מצוות 'והגדת לבנך'), על מנת שלילה זה יחרט בזיכרונם של ילדינו כלילה חוויתי ומיוחד.

ליל הסדר, ליל ט"ו בניסן:

1. '...מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים – הרי זה משובח.'
2. מצוות עשה מן התורה לאכול בליל ט"ו בניסן כזית מצה. מצווה זו מתקיימת במצה שמורה (מצת יד או מצת מכונה). בארוחה עצמה ניתן לאכול גם מצות רגילות.
3. יש לדאוג לכמות מספקת של מצות שמורות לכל בני הבית היושבים לשולחן הסדר ולא לעורך הסדר בלבד.

4. המנהג כיום לאכול כארבעה (או חמישה) כזיתי מצה בליל הסדר: שני כזיתים עם ברכת 'המוציא' וברכת 'על אכילת מצה', כזית נוסף ב'כורך', וכזית אחרון באפיקומן, זכר לקרבן הפסח שהיה נאכל על השובע (יש הנוהגים אז לאכול שני כזיתים גם זכר למצה הנאכלת עם קרבן הפסח).
5. כזית מצה כיום הוא כחצי מצת מכונה.
6. יש לאכול כזית מצה בזמן של 'כדי אכילת פרס', כלומר כארבע דקות לערך.
7. מצוות עשה מדרבנן לאכול כזית מרור בליל הסדר. בעלה גדול של חסה ניתן לקיים את המצווה.
8. מצוות עשה מדרבנן לשתות ארבע כוסות בליל הסדר. את כוסות היין יש לשתות על סדר ההגדה.
9. לכתחילה יש לשתות את כל הכוס או את רובה. מי שקשה לו יכול להסתפק בשתיית 'רביעית', כלומר 86 סמ"ק. למחמירים כשיטת ה'חזון אי"ש' שיעור רביעית הוא 150 סמ"ק.
10. את המצה ואת ארבע הכוסות יש לאכול ולשתות בהסיבה דרך חירות על צד שמאל. אכל מצה או שתה יין בלא הסיבה יחזור ויקיים שוב את המצווה. אם לא היסב בכוס שלישית או רביעית נהגו האשכנזים שלא לחזור שוב, והספרדים – חוזרים. באכילת המרור אין להסב מכיוון שהוא זכר לשעבוד ששעבדו המצרים את בני ישראל במצרים.
11. נשים חייבות בכל מצוות הלילה למעט הסיבה, אך מי שרוצה יכולה להסב.
"בנה ביתך כבתחילה וכוונן מקדשך על מכוננו, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים,
ונודה לך על גאולתנו ועל פדות נפשנו"

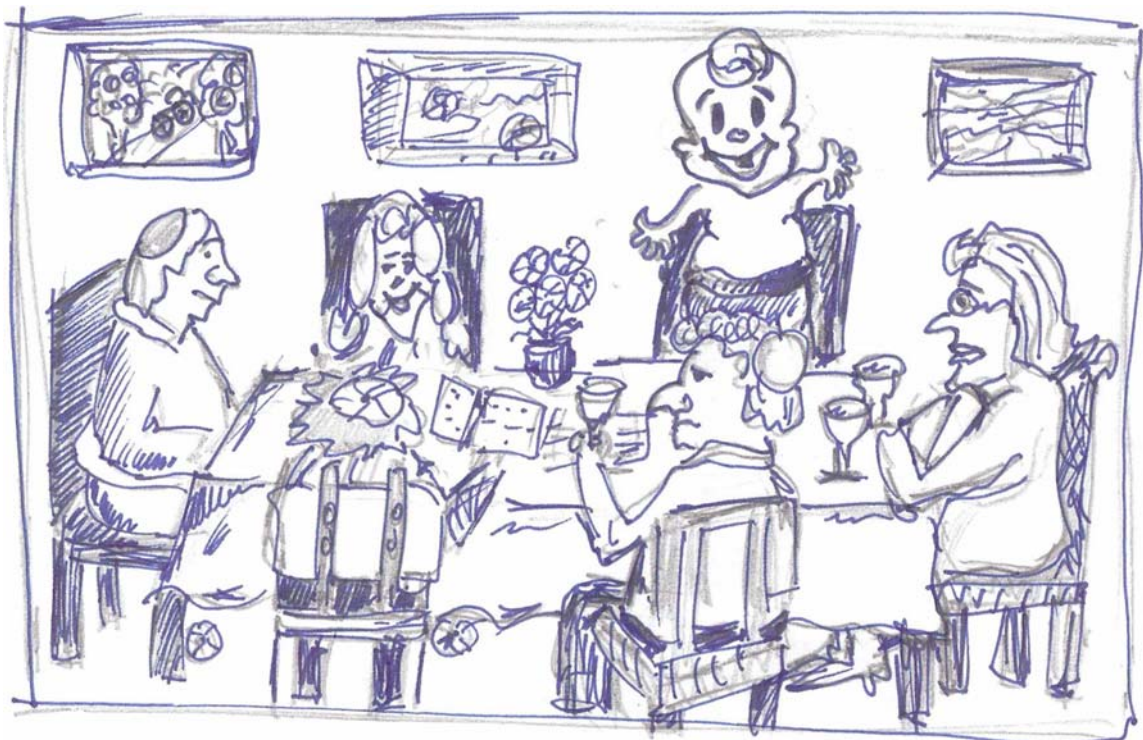
הרב ארי סט

ומה עם הילדים?

אפיקומן

הפרס הנפוץ ביותר למי שמוצא את האפיקומן הוא... זוג אופנים. המוצא לרוב לא מקבל. התינוק של במבה מחפש גם הוא את האפיקומן בליל הסדר. עזרו לו למוצא זוג אופנים בציור. בין הפותרים יוגרל זוג אופנים, לא בטוח שתקבלו...

קובי אברהם

זה היה השבוע

סוף השבוע שעבר היה מתוח בגזרה, בעקבות ירי הטיל אל אוטובוס הילדים, בקרבת צומת סעד. קשה להמשיך כרגיל למשמע אירוע שכזה, קל וחומר כאשר הוא מתרחש כל-כך קרוב אלינו. בפעם המי-יודע כמה נכנסנו לכוננות ספיגה, עד כדי כך שאפילו בתפילת ליל שבת התפזרו המתפללים לביתם בטרם "אדון עולם" בשל ההתרעות.

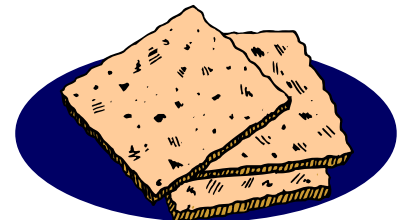
בעקבות המצב המתוח, הרחיקו הנוער והמשפחתון למקום מבטחים – מי למרכז ומי לצפון, וגם החבריה של תוכנית ניסן- שרק הגיעו – נאלצו במצוות הוריהם להיפרד מאיתנו. בענף המזון מציינים שהיו אלה חבריה מסורים וחרוצים שעבדו היטב, וחבל שנאלצנו לוותר עליהם לטובת יבנה. מאז תחילת השבוע שקט יותר- נקווה שימשיך כך בשגרה ובחג, ומילות ההגדה מתנגנות אקטואליות גם כעת: "והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, והקב"ה מצילנו מידם".

שיפוץ קיבוץ: למרות המצב - קיבלנו מהרבש"ץ אישור מיוחד לנקות קצת ובלבד שנהיה קרובים למרחב מוגן. היתה השתתפות יפה מאוד, משפחות עם ילדים, מבוגרים, ילדי החטיבה – כולם התגייסו לעזרה. ניקו במשק ילדים, באזור הבתים הכוללים, בכביש שבין ביה"ס לשער, בכניסה לקיבוץ, באזור חד"א חידשו צבע לספסלים, ובשכונה ניקו ועישבו במרץ רב.... ובסיום נפגשו כולם לקרטיבים ברחבת הכלבו. תודה לכל המשתתפים!

הפעם בעלוננו החגיגי תוכלו לקרוא – לצד כתבות בנושאים שונים - גם על חג הפסח המתקרב: על נקיונות (כביסות, סמרטוטים וגם נקיון הגוף) על זכרונות ילדות מפסח, על ההכנות בקייטרינג לקראת הפסח ועוד. בשבת חוהמ"ס לא יצא עלון, נשוב ונתראה בע"ה בעלון פרשת "קדושים".

לכל קוראינו היקרים אנו מאחלים
חג של חירות מכבלים ולחצים
חג של התחדשות ופריחה
חג של השקט ובטח
חג כשר ושמח!

חברים יקרים:

כל מי שיש לו חמץ סגור בבית ומעוניין להיפטר ממנו,
מוזמן לשים אותו בארון של "חסד אמתי" בכלבו.
אנו נקבל כל תרומה בשמחה!

תודה רבה וחג שמח!

תזכורת:

בחוה"מ יתקיים מניין הילדים ב 7:30
בבית הכנסת הגדול.

צ'ק אכאנו פסח-פסח-פסח צ'ק אכאנו

חג הפסח הוא חגם הגדול של עובדי ענף המזון על כל שלוחותיו העוסקים בימים אלו בעבודה מאומצת ורבה על-מנת להשלים את כל ההכנות הנדרשות. הפעם, בחרנו לכוון את הזרקור אל הקייטרינג שלנו.

הנכנס בשערי משרדו של זאבי בירן, מנהל הקייטרינג, וודאי יופתע למצוא במקום הכוך הקטן והמוכר משרד מרווח ומשופץ, מצוייד בריהוט חדש ומזמין. מסתבר, כי השיפוץ נעשה לפני כחודש, ולא רק החדר הוא שגדל אלא גם פעילות הקייטרינג גדלה יחד איתו – ועל כך נרחיב בהמשך.

עוד הפתעה היא כי החדר מתנהל ערב פסח ממש כמו חמ"ל- כהגדרתו של זאבי. הטלפונים אינם מפסיקים לטרט, פקסים יוצאים ובאים, ובמרכז החדר לוח מחיק שבכל כמה דקות מתעדכן בפעולה צבאית חדשה: ברית לזה, בר-מצווה לזה, משלוחים לזה וכו'.

לפני הפרטים על עבודת הקייטרינג, ביקשתי מזאבי שיספר קצת על עצמו. מספר זאבי:

"אני עובד בסעד מאז יולי 2007. אני תושב במשמר-הנגב, בן-משק, חזרתי לקיבוץ לאחר שנים רבות בחוץ – גם בחו"ל וגם במרכז, וכיום אני בונה בית בקיבוץ.

אני עובד כבר 20 שנה בתחום המזון, בעבר הייתי פרויקטור של ברגר-קינג, חוץ מזה (קוריוז!) הייתה לי מסעדה משלי – חומוסייה- בבאר-שבע. נסעתי לצפון ללמוד לגוש-חלב, כפר יסיף ועוד ללמוד מהערבים איך מכינים חומוס, ואז פתחתי את המקום, שהיה מיועד בעיקר לסטודנטים. הבאתי לשם הופעות של מוזיקה אלטרנטיבית (גבע אלון, להקת פונץ'), קיימנו הרצאות על מוזיקה (על בוב דילן, לו ריד ועוד).

היה כיף, אחרי שנתיים הרגשתי שמיציתי, אני אוהב ארגונים גדולים, אדרנלין...

ואז הגעת לסעד. איך אתה רואה את ההתפתחות של הקייטרינג לאורך תקופת עבודתך כאן?

אני חושב שהתמקצענו. יש רוח אחרת לגמרי בקייטרינג, בכוחות משותפים עם אבי הלפרין, אירית בר"ט, ויוסי-השף של המטבח שנותן מיכולותיו. ישנה ראייה לטווח ארוך – מדובר פחות בעניין חובבני ויותר בניהול של עסק עם פוטנציאל.

החלטנו, שמכיוון שהאיזור הוא בעייתי מבחינה בטחונית, נלך פחות על אירועים ויותר על עבודה עם ארגונים ומוסדות חינוך, שיש להם צורך קבוע באוכל. כך מתקבל רווח נמוך אך יציב וקבוע לאורך זמן.

התחלנו בשיווק לבתי-ספר לפני שלוש שנים. הראשונה ששיווקנו לה היתה מ.א. אשכול. כיום אנחנו משווקים לארבע מועצות אזוריות: אשכול, שער-הנגב, שדות נגב ובני-שמעון. ביחד, מדובר על סדר-גודל של 1,200 מנות ליום. קרן סקטא רשי היא הלקוח הגדול ביותר שלנו, היא מסבסדת ארוחות ילדים, ורק בתחילת שנה זו זכינו במכרז שלה לספק אוכל לבני-שמעון. חוץ מזה אנחנו מספקים גם את האוכל לימי עיון, כנסים ופעילויות של המועצות הללו. אנחנו נחשבים כיום באזור למטבח המוסדי עם הרמה הגבוהה ביותר.

תחומים נוספים של הקייטרינג – שוק שישי, אירועים, ומשלוחים לחגים.

כיוון שהפעילות גדלה, גם צוות העובדים במטבח גדל בהתאם, ויש גם תזונאית שמלווה אותנו.

ככלל בקייטרינג, כבר 3 שנים שהרווח מוכפל בכל שנה ב- 100%, והמטבח ממש יורק דם כדי לספק לנו מנות.

מי ומי בצוות של הקייטרינג?

לאחרונה נכנס אלינו גלעד הלפרין (מזל טוב לחתונה!), שהוא איש השיווק והמכירות שלנו, ואחראי על הרחבת קהל היעד. יש לנו שתי משאיות קירור שכורות (בקרום נרכוש משאית משלנו) הנהג הוא דרור ממפלסים, ועוזר נהג – איציק דדון. מחפשים נהג לרכב השני. אריאל כהן ונריה הם עובדי המטבח האמונים על הכנת האוכל וארגונו עבור הגנים, וגם צוות המטבח מאד עוזר.

חוץ מזה ישנו מאגר מלצרים של כ- 50 איש המורכב מנערים ונערות, סטודנטים, בני-משק, תושבים ובנות נוער. מנהלות המשמרת הן עדי ששון ורינה פדר (סטודנטיות). יש לנו עובדים נפלאים, ואנחנו מאד שבעי רצון מהם.

ספר לי על התארגנות הקייטרינג לחג הפסח המתקרב.

פסח זו העונה הבווערת כאן. אנו מגיעים לכ - 250 משפחות מירוחם במזרח, יתד בדרום, ועד איזור כפר-סבא בשרון. 5 משאיות נוסעות לכל האזורים, צוותים מגויסים לצורך העניין. יש לנו שני מפיצים, אחד מהם הוא צור בן-עמי, האחראי על איזור שומרון ובנימין.

אנחנו מקפידים מאד על איכות השירות, ועל איכות המוצר- שיהיה טעים וגם נעים לעין, כי אוכל אוכלים גם בעיניים.

במהלך שיחות הטלפון הבלתי-פוסקות גיליתי שזאבי בקי גם בהלכות הפסח. הוא מסביר ללקוח בעניין קטנית שרויה/לא שרויה ושאר מושגים מעניינים. זאבי, האמנם?

נעשיתי מיומן גם בהלכות מזון בכלל וגם בהלכות פסח. התפלמסתי לא מעט עם רבנים, אני מרגיש די בטוח בעניין.

לסיום, מה לגבי תוכניות לעתיד בקייטרינג?

אנחנו בכיוון הנכון. אני מקבל גיבוי מלא ועזרה גדולה מאד מאירית ומאבי שבהחלט מסכימים עם הדרך שלי. הדברים לא היו יכולים להיות מיושמים בלעדיהם. הלכנו למקום לא נודע, עם השקעות לא קטנות, ובזכות האמונה המקום השיג הרבה רווחים.

יש עוד מקום לגדול ולהתרחב. השם שלנו כנותני שירות הוא מספיק חזק - אין סיבה שלא נכפיל בעתיד את הגודל הנוכחי.

חשוב לי להוסיף, בנימה אישית: אחרי שלוש וחצי שנים בסעד, מצאתי פה בית חם מאד ורכשתי הרבה חברים. אני מרגיש פה כמו ביתי השני. אני מבלה פה המון שעות (יותר מאשר בבית) ונקשרתי מאד למקום ולאנשים. לאורך השנים, הרבה בני-משק עבדו כאן. נדיר למצוא נוער עם איכויות כמו שיש בסעד: חריצות, מוסר עבודה ואחריות שאני לפעמים ממש נפעם מהם. ילדים בני 14-16 עובדים כמו סופרמנים קטנים. רוב עובדי הם תיכוניסטים והם עושים את העבודה נפלא.

תודה רבה לזאבי ולכל הנאות - וזאת מאח!

ראי'נה: אפרת

היכן פספסנו?

השתתפתי בפעל היפה של שיפוץ הקיבוץ. אספתי שקיות נילון, שקיות חטיפים ו"שאר ירקות". בין השאר מצאתי קומקומי נירוסטה, סכו"ם וכוסות...שלא לדבר על כל הכלים החד-פעמיים שהתגלגלו בשטח. סיימתי את חלקי וראיתי את אתי קימלמן מחלקת לילדים קרטיבים.

הילדים קיבלו את הקרטיבים בשמחה, קילפו את הנייר מהקרטיב, השליכו אותו בדרך, והמשיכו לרוץ. בצד ישבה קבוצה של אמהות, ואני מופתעת ושואלת - מה זה? כרגע ניקינו - מי השליך את הנייר? לא היתה תגובה. אחת האמהות אמרה לי: אל תרימי, הילד או אנחנו נאסוף את זה.

האם לא חשוב שנחנך את הילד שירים מה שזרק? ולא אנחנו האמהות ננקה אחריו? אני חושבת שחוץ מהניקוי, זה גם מפעל חינוכי. כמו שהצלחנו לא לקטוף פרחי בר, אולי נלמד לא ללכלך?

רבקה יד'דיה

חיומן הכובס ואולי תחביתו של העלמר...

ההיסטוריה של כביסה לציבור בסעד החלה לפי זכרוני במכונת כביסה בעלת תוף שוכב שהכיל כשלושים ק"ג כבסים, מכונה שהיתה מוצבת בפחון שעמד בערך היכן שהיום התכשיטייה. אם איני טועה חנציה הייתה הכובסת.

יותר מאוחר הוקמה המכבסה האיזורית בשער הנגב, שאחת מהמנהלות שלה הייתה אסתר זיוון. אז כמוכן הפסקנו לכבס בסעד ואת כל הכביסה שלחנו לשער הנגב.

בשנת תשמ"ה (1985), באחת משנות הגזברות שלי, כשכמדומה לי עדיין לא הייתה לאף חבר מכונת כביסה ביתית – התברר לנו שהחיילים המגיעים לחופשת שבת וצריכים לכבס את בגדיהם המצחינים – אין להם כל אפשרות לעשות זאת. שמעתי מקיבוצים אחרים, שלצורך כביסה לחיילים העמידו מכונת כביסה ציבורית. כך נולדה מכונת הכביסה הציבורית הראשונה – מכונת BTF ששירתה אותנו בנאמנות בקיטון שמתחת למדרגות חדר זריקת כביסה מלוכלכת.

הצרכים גדלו והביקוש גדל ולאחר גמר בניית חדר האוכל החדש, בשנת תשכ"ח (1988) החלטנו לשנות את ייעודו של חדר בקומת הקרקע של חדר האוכל (מלכתחילה חשבנו שיהיה חדר מנוחה לשומרי הלילה, שהיה אז ייעוד מבוקש) ולהפוך אותו לחדר כביסה.

נבנתה בו במת בטון ונרכשו שתי מכונות כביסה משומשות ואחת חדשה כולן מתוצרת "פרימוס" בלגיה (את מכונת הכביסה BTF החלטנו לזרוק) וייבשן תוצרת הארץ (קו ניסיוני שייצר כמה עשרות ייבשנים בודדים. מהם היחיד ששרד היה הייבשן שלנו. התבקשתי לתת אותו מתנה לאותה חברה לארכיון שלה). מקור האנרגיה של מכונות הכביסה ושל הייבשן היה הקיטור שהגיע מהדוד המרכזי. כל שלוש המכונות והייבשן - עבדו בנאמנות כעשרים וחמש שנה.

בשתיים מהמכונות התקנתי מונים שהעידו שלכל אחת היו קרוב למאה אלף כביסות.

את התיקונים והאחזקה השוטפים בצעתי אני, כולל הובלת מכונות לתיקון בת"א והחזרתן ולעתים גם תיקונים יותר יסודיים.

לפי סקר ניצול האנרגיה בסעד, שעליו כבר כתב עופר, השימוש בקיטור למכונות הכביסה ולייבשן הוא יקר מאד והרבה יותר כלכלי לעבוד על חימום בחשמל. לאחר שהתברר שלא כלכלי להפוך את המכונות משימוש בקיטור לחשמל, ומאחר ולקהילה לא היה תקציב לרכישת מכונות כביסה וייבשן חדשים, החלטנו לשכור ציוד זה, דבר שכבר נעשה בקיבוצים רבים.

מעתה יש בחדר הכביסה שתי מכונות וייבשן, ששכרנו מאותה חברה שעבדנו איתה כל השנים.

המכונות תשרתנה בעיקר את הגופים הזמניים השונים ויהיו אצלנו (גרעין "צבר", חיילים בודדים, בנות שירות לאומי, סטודנטים ועוד) ומספר חברים בודדים שעדיין נאמנים לכביסה המשותפת. נקווה יהיה זה שירות נאמן. בכל מקרה – אני לשירותכם בכל בעיה.

ובכל זאת - תמה תקופה מעניינת בתולדות השירות לחברי סעד.

חיים נ. אפסטיין

התחדשות וחירות – הכנה לפסח מלווית

חג הפסח בפתח, וכולם עסוקים כבר מזה זמן מה בניקיונות, צביעה ושיפוצים כהכנה לחג. מדי שנה אנו מקפידים לנקות היטב את בתינו, לשפץ ולצבוע את מה שטעון שיפוץ/צביעה ולבער את כל החמץ, אולם בכל הנוגע לגופנו – ביתנו הפנימי – ההקפדה אך מועטה... רובנו איננו נותנים את הדעת לניקיון הבית הפנימי ולתחזוקתו השוטפת!

תהליך ניקוי הבית הפנימי, הלא הוא גופנו, מכונה "דה-טוקסיפיקציה", והוא מבוצע באופן טבעי, מדי יום, על ידי מערכות ההפרשה והפינוי. כלומר, גופנו יודע לפנות החוצה רעלנים וחומרים שאינם נחוצים לו ולנקות את עצמו מבפנים.

עם זאת, אורח החיים המודרני חושף אותנו לכמות גדולה מאוד של רעלנים (מזון מהיר ומתועש, זיהום אוויר, חומרי ריסוס והדברה, קרינה, חומרי ניקוי וקוסמטיקה ועוד), ומערכות ההפרשה והפינוי שלנו אינן עומדות בעומס. כך קורה שרבים מאיתנו סובלים מסימפטומים, כגון: עודף משקל, אלרגיות, עייפות, תשישות, מתח, עצבנות, ירידה בריכוז, לחץ דם גבוה, בעיות עיכול, ירידה ברמות האנרגיה, פגיעה בשינה, רגישות יתר למחלות, כאבי ראש ומגרנות, בעיות עור, הזדקנות מוקדמת ועוד כתוצאה מרמה גבוהה של רעילות בגוף. כאשר אנו לא מקפידים לנקות את גופנו, רמת הרעילות בו הולכת וגוברת, וחומרת הסימפטומים שתוארו לעיל מחריפה.

אז מה עושים?

על מנת להפחית את ספיגת הרעלנים ולהגביר את הפרשתם מהגוף, חשוב להימנע, עד כמה שניתן, מהכנסתם לגוף דרך המזון. בנוסף, מומלץ לשלב בתפריט היומי מזונות אשר ביכולתם לסייע למערכות הפינוי וההפרשה לבצע את תפקידם (מיצי גזר טרי וסלק טרי, פטרוזיליה, תרד, סלרי, קולורבי ומלפפון טריים תפוח חמוץ, אשכולית, ועוד), וכן להיעזר בצמחי מרפא לתמיכה, זירוז וייעול של תהליך הניקוי. ניקוי הגוף יסייע בשמירה על בריאות תקינה.

מה קורה בניקוי?

במהלך ניקוי רמת האנרגיה עולה פלאים, מרגישים פחות עייפים, קמים טוב יותר בבוקר, הגוף כולו מתפקד יותר טוב, ישנה תחושה פנימית של קלילות ושלווה, ניכרת ירידה במשקל, מערכת העיכול מעכלת ומפרקת טוב יותר את המזון והשומנים ותפקודי העיכול משתפרים ומתאזנים. ישנן תוכניות ניקוי רבות ושונות, ולשם בחירת תוכנית הניקוי דרושה הכוונה מאיש מקצוע והכנה נכונה של הגוף לתהליך. ניקוי ייעשה רק במסגרת טיפול ותוך כדי ליווי ותמיכה מקצועית, ומחייב אישור מהרופא המטפל לסובלים מבעיות כרוניות.

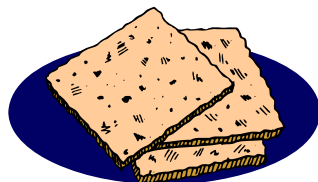
עונת האביב, שחג הפסח מסמל את תחילתה, מהווה תקופה מצוינת להתחדשות, להתרעננות וליציאה לחרות גם מהשעבוד למזון המודרני. זו ההזדמנות לעשות ניקוי עדין לגוף. שבוע שלם בלי לחם, בלי מאפים, עוגיות, פיצות ובכלל מזונות המכילים שמרים, הוא ממש מתנה!

לאילו שרוצים להשתמש בחג כמנוף לטיפוח הבריאות ניתן להמליץ על תזונה שעיקרה ירקות ופירות. ניתן לשלב ירקות חיים עם ירקות מאודים או מבושלים, מיצים ביתיים טריים, שתיית מים והסבה של מרכז החג מן האוכל אל הנאות מגוונות אחרות: טיולים, מפגש עם משפחה וחברים, קריאה, מוסיקה ומנוחה.

כמובן, שבחג נאכל גם מצה. רבים המלינים על המצות, אולם ההסתכלות על לחם עוני זה יכולה להשתנות אם נזכור כי מקורות שונים מתייחסים למצה כמאכל האמונה וכמאכל הרפואה- מצרכים שכולנו זקוקים להם! בכל אופן - רצוי לאכול מצות מקמח מלא (מצה שמורה), לא להפריז בכמויות ולהקפיד על שתייה מרובה.

איחולים לחג בריא, כשר ושמח!

עמר סמיט

ככה לא סוחטים סמרטוט!

סיפור לכבוד נקיונות הפסח

אחזתי אותו חזק באצבעותיי וכיווצתי. מחצתי בין ידי וראיתי את שובל המים העכורים שהוא משאיר על האדמה הלחה מול הקרוואן הריק. במעשה זה השלמתי סוף סוף את מלאכת פינוי וניקוי הקראוון הקטן בו גרנו בחצי השנה האחרונה, לפני שעברנו לקראוילה החדשה בסעד-תחתית. אנחנו כבר מעל חצי שנה בקיבוץ, אך עדיין, לעיתים קרובות, אני מוצא את עצמי מופתע ממגורי כאן. קיבוץ הוא מקום השייך לספרים ולמור"קים, לסיפורי גבורה, חלמאות וציונות - מי היה מאמין שהוא גם ההווה בו אני נמצא. ניסיתי להפעיל שוב לחץ ולהוציא מהסמרטוט הרטוב עד קצת מים מהולים בכלוך ואבק, תוך כדי אי אלו מחשבות קיבוציות, כשלפתע היא הופיעה. רכובה על קלנועית אפורה, הגיחה ועלתה מדרך העפר שמול הגזר, אל השביל העובר ליד הקראוון בו גרנו. היתה לי כבר תחושה פנימית באשר למה שהולך לקרות עכשיו -אך המציאות, טובה יותר מכל הספרים והאגדות.

"לא ככה סוחטים סמרטוט!" אמרה הגברת בקול סמכותי תוך כדי ישיבה יציבה על הקלנועית. על מנת ליישר קו בין כל הקוראים, אני חייב לעצור כאן ולספק הסבר קצר לשם הבנת ה"סצנה" על בוריה. ברומן האחרון של מאיר שלו - "הדבר היה ככה", מתוארת ילדותו של הסופר בנהלל. גיבורת הסיפור היא סבתו, חולת הניקיון, אשר מנהלת מלחמה ניצחית עם כל גרגר אבק ופיסת לכלוך. במהלך העלילה מעירה הסבתא למי שרק אפשר ש "לא ככה סוחטים סמרטוט!" - יש לקפל קיפול לרוחב, לאחוז בקצוות ולסובב לכיוונים מנוגדים. אמנם מדובר בספר על מושב עובדים ולא על קיבוץ, אך לעירוני שכמוני ההבדלים אינם משמעותיים, וספרים וסופרים אלו, על שיגעונותיהם, פשטותם והדמויות ההזויות שלהם, היו חלק מרכזי ומכריע בהחלטתנו לעזוב את העיר ולמצוא את מקומנו בקיבוץ.

חזרה לסמרטוט. "לא ככה סוחטים". חזרה רוכבת הקלנועית, ממייסדי הקיבוץ, על דבריה. "תקפל לרוחב, ואז תסחט!", המשיכה בקולה מלא הביטחון.

יום חם. על ערפי כבר נוטפות טיפות זיעה והעייפות מהעבודה כבר החלה פושטת בגופי. אבל לוותר על הזדמנות כזו - אין מצב!

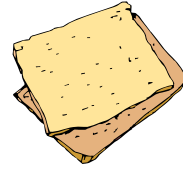
הסתרתי את החיוך וההתרגשות וקיפלתי את הסמרטוט בכוונה לאורך, תוך כדי פעולות סחיטה כבר במהלך הקיפול. "לא! ממש לא ככה!", אמרה, "אתה לא סוחט נכון". עטיתי על פני מבט מבולבל וחסר אונים. "לא ככה?", שאלתי.

ואז זה קרה. הגברת, ממייסדי הקיבוץ, ירדה מן הקלנועית, נגשה אלי בנחישות וחטפה את הסמרטוט מידי. "בוא תלמד!", הכריזה. היא קיפלה את סמרטוט הרצפה לרוחב במהירות ודייקנות, אחזה בקצהו אחד ובמרכזו, וסובבה בחוזקה לכיוונים מנוגדים. עצרתי נשימה - מים ניגרו לכל עבר בכמות מדהימה. היא עברה לקצה השני של הסמרטוט, וחזרה במהירות על הפעולה בכיוונים הפוכים. לבסוף, החזירה את הסמרטוט היבש לידי. מעולם לא החזקתי סמרטוט שחוט טוב יותר. ממש כמו באגדות.

אתה מהגרעין? מההרחבה? חייל בודד? סתם תושב?", היא התחילה לפתח שיחה בשיטה הרגילה. "מהגרעין. עברנו מהעיר לפני כחצי שנה", הסברתי לה. "קראנו כל מיני דברים על קיבוצים, ואמרנו לעצמנו שחייבים לבדוק את זה".

חוויות ילדות אחת הפסח

חג הפסח מעצם טבעו הוא חג חוויתי לילדים. עוד לפני ליל הסדר משתנים סדרי הבית, מנקים, מצחצחים, אוכלים אחרת ובסוף מורידים את כלי הפסח, שגם הם חוויה בפני עצמה.

שאלנו מספר אנשים והשאלה לכולם היתה: **האם זכורה לך חווית ילדות הקשורה לפסח?**

כאשר סופרו הסיפורים והחוויות, ראינו אצל כל האנשים עיניים נוצצות וחיך רחב מתלווה לזכרונות שהועלו. **מתי רפפורט:** מעבר לליל הסדר והחוויות הנעימות שנשארו לי מהבית, אחת החוויות שלי היתה הכנת המטבח והוצאת כלי הפסח המיוחדים. עד היום אני מתרגשת מהוצאת כלי הפסח הללו, שנשארו לי בירושה. מדובר בסט שלם, מאלף ועד תו, של כלי חרסינה תוצרת "רוזנטל" (מותג מאד ידוע של כלי חרסינה בגרמניה). הסט כולל כלים אישיים + כלי הגשה מעוצבים בסגנון יוקרתי שלא רואים אותם היום במחוזותינו... עד היום החוויה של פעם בשנה, ללטף את הכלים הללו, האוצרים בתוכם כל כך הרבה זכרונות, גורמת לי אושר ומחזירה אותי למחוזות ילדותי.

רננה יערי: זכורה לי הורדת כלי הפסח שהתקיימה ממש בערב החג, דקה לפני...

הורי לא הורידו את כלי הפסח עד שכל הבית היה מוכן, נקי ומסודר לקראת החג. החוויה היא הציפיה וראית כלי פסח השונים שהיו כל השנה בארונות ולקראת החג יוצאים לשימוש.

חדווה אל עמי: זכור לי שבטירת צבי, תמיד בעונת הפסח היו מגיעים הברחשים... להורי היה סט כלים עשויים מחרסינה דקה שהיו נשמרים לחג הפסח.

"הסדר הגדול" בחדר האוכל בקיבוץ היה יפה ומאד מרגש, ולאחריו היינו הצעירים נשארים לשירה עד כמעט אור הבוקר...

יונת לוי: כל שנה, לפסח, היינו נוסעים מירושלים לחיפה, אל סבא וסבתא שלי. היינו נשארים אצלם למשך כל החג, דבר שהצריך אריזות של בגדים והרבה חבילות...

זו היתה "יציאת מצרים" זוטא – כמובן שלא היו אז מכוניות פרטיות ואנו נסענו ברכבת לחיפה.

וכך היה המסע: ביציאה מהבית סופרים את הילדות ואת החבילות שלא ישכח דבר. עולים על המונית לתחנת הרכבת. בתחנת הרכבת יורדים מהמונית, מורידים את החבילות ואת הילדות ושוב סופרים שמא נשכח משהו. עולים לרכבת לחיפה ושוב סופרים, כדי לראות שכולם נמצאים...

יורדים מהרכבת בחיפה – שורה של חבילות וארבע ילדות ושוב... סופרים!!!

וכך היינו מגיעים לבית סבא וסבתא שלי בחיפה.

ברוריה גורן: סבי וסבתי, הורי אמי, שלחו את החפצים שלהם במכולה לישראל, מתוך תקווה שיגיע להם הסרטיפיקט ויוכלו לעזוב את גרמניה. לצערנו, הסרטיפיקט לא הגיע והם נספו בגרמניה.

במשך השנים כלי הבית שלהם הפכו לכלי הפסח בביתנו. היו שם כלי חרסינה יפייפיים וכן מוצרי יודאייקה מקרלסבאד. זכור לי במיוחד גביע מזכוכית אדומה שכתוב עליו באותיות זהב "כוסו של אליהו הנביא", וקערת סדר שבנויה כאילו מצדפים ועיטורי זהב בין הצדפים.

אנחנו, הילדים חכינו כל שנה לליל הסדר כדי לראות את כלים היפים הללו, ולכן גם אני שומרת לפסח כלים יפים במיוחד, כדי שהחוויה תמשיך לדורות הבאים.

רותי יערי: אבא שלי היה מעמיד דוד מים להגעלת הכלים והיינו מגעילים את הכלים שהיו עשויים מאלומיניום, ולאחר ההגעלה הכלים היו יוצאים שחורים והיינו צריכים לשפשף אותם (עם סבון שמן וברזלית) כדי שיחזרו לקדמותם.

רא"נה: דרורה.

אביב

האביב מגיע – למרות הכל,
למרות הפגיעה בדשאים ובנוי, ובניית חדרי הבטחון
למרות מיעוט הגשם והחורף שכמעט לא הורגש
למרות המצב הבטחוני הלא ברור והאיומים של שכנינו
האביב לא עושה חשבון, ומגיע.
אתה נוסע בכבישים ורואה שדות דגן ירוקים ומשתבלים,
אתה רואה פריחה בעצים ובשיחים שזו עונתם,
הטבע לא מתחשב באויבים ובמתנכלים,
הוא בא אלינו במלא עוזו ואומר אני כאן.
הוא אומר לנו – הכל מסביב הוא זמני וחולף,
אבל עונות השנה באות כמו שעון מדויק.
וגם הן נותנות תקווה בלב,
הדברים הקשים יחלפו, ואנו נשוב לחיות בשקט ובשלווה.
באהבת האדם והצומח,
באהבה בעלי-החיים, עופות השמיים ובכל הבריאה
הטבע חזק מכולנו.
ברוך בואך האביב!

יצקב אורן

טיוף אביב לאותיקים

אנחנו מתכננים טיול אביב בכרמל המתחדש ובמחנה עתלית המשוחזר.

מועד הטיול: יום רביעי, א' דר"ח אייר (4.5.11)

עלות משוערת: 100 שקל לאדם.

החברים מוזמנים לנצל את מזג האוויר הנוח ואת הפריחה והירק שעדיין קיימים, לבוא וליהנות בחיק הטבע. הטיול מתאים לכל גיל.

נא להרשם עד אסרו חג פסח, יום ג', כ"ב בניסן 26.4 – נא לשים את הספח בת.ד. של גורן.

בראריה אורן – ואצת ותיקים

נר זכרון:

יב' בניסן – יום השנה לפטירתה של בתנו שרה שנון ז"ל (תשס"ט)

טז' בניסן – יום השנה לפטירתו של בנו נתן עברון ז"ל (תשל"ח)

כב' בניסן – יום השנה לפטירתה של חברתנו שרה המל ז"ל (תשס"ט)

כד' בניסן – יום השנה לפטירתו של חברנו פיקו (יוסף) גינזברג ז"ל (תשס"ג)

האם הכאב תס?/דברים נכתבים לזיכרו fe פנו נתן ז"ל

העלון שלנו לובש חג לכבוד הפסח הקרב, ואני מתנצלת בפני ציבור הקוראים אם אכניס טיפה מרה לכוס השמחה הציבורית, כפי שמזכירים את החורבן בשעתן של שמחות.

עבר חודש מאז הטבח באיתמר ועלינו עברו שלושים ושלוש שנים של שכול. מה עומד לפני משפחת פוגל, ההורים של אודי ומשפחת בן ישי ההורים של רותי, ולפני תמר ואחיה? על דרכה של תמר אני יודעת מנסיוני בן שישים ושלוש השנים. הפעם אדבר על הדרך שיעברו הסבים שלה בדומה למשפחות שכולות אחרות, מה קורה לשכולים לאורך השנים.

בהתחלה בא ההלם הנורא ואחריו השאלות הקיומיות, איך להמשיך, בשביל מי ובשביל מה להמשיך, ואם נמשיך כביכול כרגיל האם זה לא יתפרש כ"לא איכפתיות"? אם נעצים את זכרו של הבן החסר האם לא נחטא לדמותו האמיתית? הדבר ה"קל" ביותר הוא לשקוע בכאב ולהמתין שיבוא מישהו שיוציא אותנו מהבור, ואם לא יבוא המישהו הזה? או שנסיונותיו יעלו בתוהו, האם ינסה שנית או שיבוא מישהו נוסף, ועוד אחד? האם זה לא ייאש את הסובבים אותנו? ואם ביתנו יהפוך ל"קבר" מי ירצה לבוא בין כתליו? כל אלה ושאלות רבות אחרות צצות מיד לאחר האסון, ובמצב של הלם עלינו לתת לעצמנו גם תשובות, או אולי לא חייבים וניתן לזרם לסחוף אותנו לאן שירצה? שאלות קשות שכולנו התנסינו בהן ובדומות להן. ואז צצות שאלות נוספות, איך נזכור את הבן האהוב, באיזו דרך נלך על מנת שלא יישכח? גם לכך תשובות רבות ומגוונות, לעתים נדמה לנו שצריך לעשות זאת מייד, שאם לא כן אולי לא נספיק ואולי לא יעמוד לנו כוחנו או ועוד ועוד.

והסביבה היא מצפה מאתנו ש"נתמודד" ש"נתפקד" ש"נחזור למסלול" ש"נהיה חזקים" ואנחנו מקבלים טפיחות עידוד על כל "ההתמודדות" ו"התפקוד" ובינתיים משלמים, אולי, מחיר יקר על "הדחקה", "העמדת פנים" ואלי לא? ואולי הצורך הזה בהעמדת פנים ובחזרה למעגל החיים סוחף גם אותנו, ואנחנו מאמינים בכוחנו ויוצאים חזרה לחיים, חיים חסרים, אבל בכל זאת חיים.

בפסיכולוגיה המודרנית מכירים בשלבים השונים של האבל, דבר שחכמינו ז"ל הבינו כבר בעת העתיקה ולכן יש "שבעה", "שלושים" ו"שנה". בתקופת האלה אנחנו מתמודדים עם ההלם, הכאב הגדול, הצורך להמשיך הלאה ועוד. אבל הכאב לא תם, אנחנו פוגשים חברים העסוקים בזוטות ואומרים לעצמנו היכן הפרופורציות. והחברים המסורים של הבן מבקרים בביתנו ואנו שמחים בבואם ובשמחותיהם, אך לא נעדרת גם הצביטה בלב, הם נישאים, מולידים ילדים, מקריחים וגם מגדלים כרס ויש להם כבר נכדים... וגם אצלנו יש שמחות, שמחות גדולות המהולות תמיד בטיפה של עצב. ולא דיברנו עדיין על הפחד והחרדה מפני אבדנים נוספים, והיינו רוצים להניח מזרן רך לפני כל אחד מאהובינו ולעטוף אותם ב"מעיל רוח" כדי שלא ייפגעו חלילה, למענם, אבל בעיקר למעננו. קשה לנו לעמוד בפני אובדנים נוספים, ועם השנים אנחנו פוגשים אובדנים "קטנים" נוספים, אובדן הכוח הפיזי, לעתים אובדן הבריאות וברקע של כל זה האובדן בהא הידיעה שולח זרועות לכל האובדנים האחרים.

דבריי שזורים שאלות, אלה הן שאלות פתוחות – כל אחד מאתנו התנסה לפחות בחלק מהן, רובנו מתמודדים עם המציאות שנכפתה עלינו בדרכים משלנו, דמותו של היקר לנו מקרינה על הדרך בה נלך, הילדים שבבית אף הם תורמים. ונזכור שהיגענו לאותה נקודת שבר עם אישיות שעוצבה לאורך ילדותנו, נערותנו ובגרותנו ואת האישיות הזאת אנחנו מביאים לתוך השכול. יש להניח שהפסימי יראה את השחור ואילו האופטימי ימצא גם בתוך החושך את נקודות האור. זה שרגיל היה למצוא פתרונות ימצא תשובות לשאלות הנוקבות ביותר ואילו המתלבט, אולי יותר מתמיד לא תהיינה לו תשובות. ברור לי, שאנחנו - הורים לבנים שהוקרבו על מזבח, יוצאים מן הנסיון הזה, בדרך כלל, חזקים יותר, מחושלים יותר ומאמינים יותר במה שהאמנו קודם, לא במקרה אלא מתוך הצורך המיידי ברגע של משבר, לתת תשובות לשאלות בלתי אפשריות. הכוח הזה, שכדאי שנכיר בו ונתיידד אתו, הוא שיתמוך בנו ברגעי הכאב, שאינם נגמרים ונזכור שבנינו, **בחייהם** ציוו לנו את החיים.

שבת שלום ומועדים לשמחה

ענה צמרון

לצניות דעת!...

חלופ, ב"עלים" משבוע שעבר התנצלת על שמי, ממש לא היית צריך. כמי שלמד גנטיקה, הבחנתי מזמן שיש לך הורה קדום גיינגי.

אגב, המושג " לחסום " בעברית שלי הוא לסתום פה. הצליח, בעובדה שלא העליתי את השגותי. מי שהיה צריך להתנצל בפני המועצה והציבור הוא בוקי יו"ר ישיבת המועצה שלא העמיד אותך במקומך מיד. בדמוקרטיה ובהיררכיה של סעד אתה הוא שמקבל הנחיות מהמועצה ומהאסיפה. בכלל לא חשוב אם השואל הוא חבר מועצה או חבר מהשורה. המוסד הדמוקרטי היחידי שכל חבריו נבחרים ע"י הציבור שלא ברשימה ממוקדת, היא המועצה על כל המשתמע מכך.

מאז הקמת המועצה נבחרתי לכל המועצות להוציא קדנציות ביניים, מה שאומר שיש ציבור שמעריך את שיקול דעתי ובמידה רואה אותי כנציגו.

כאקט של מחאה הגשתי לבוקי את התפטרותי מהמועצה. אני יכול להבין את התסכול (לפעמים) של הנהגת המשק (במיוחד בגין הזמן הרב שהיא משרתת), שיושבת על המדוכה ימים ולילות ואח"כ מגיעים כמה " אויבר חוכמים " ושואלים שאלות ומשיגים וכ"ו.

חברים יקרים אני ואחרים לא חותמת גומי.

אין סיבה לבוא למועצה ולאסיפה אם אנחנו מטרד!

חברי, הסופר חיים באר, סיפר שכילד סקרן ונודניק היה מתלווה לר' אריה לויך בדרכו לביתו. באחד הפעמים אמר לו הרב לויך, שלדעתו התפיסה היותר נכונה לגבי ל"ו צדיקים, שאמנם בכל רגע ישנם ל"ו צדיקים, אבל בכל רגע נתון, יכול כל אחד שעשה מעשה גדול בעולמו של הקב"ה, בו ברגע הוא אחד מהל"ו.

בהרחבה, כל אדם ולו לרגע, יכול להיות בעל ניצוץ, מחשבה גדולה, הצעה טובה, יצירה...

חבל שנחמיץ, אפילו שאנחנו כבר דשנו בעניין וכ"ו...

(אגב, אחת הפעמים שיישמתי זאת, הביאה למשק סעד שלוש מאות ששים וחמש אלף שקל – המעוניינים בסיפור יפנו אלי).

עופר בוקי וחלופ, אתם צוות נהדר, ואם היום היתה הצבעה עבורכם הייתי מצביע בלב שלם. אך במיוחד עקב הקדנציה הארוכה שלכם כדאי שתוסיפו לתפילת הבוקר שלכם : שהיושב במרומים ייתן לכם הכוח להקשיב בסבלנות לכולנו. למענכם ולמעננו.

טוביה אפרט

צוות כיבוי אש מחפש מתנדבים נוספים.

אין צורך בידע או ניסיון מוקדם...

לפרטים ניתן לפנות לניצן ברביץ

בעקבות המערכון בפורים "איפה גרה משפחת ג'קסון", ועל סמך מפה של מיקום בתי החברים שהכין הנזי לצוות צח"י, בנינו באתר השירות לחבר דף המציג את מפת סעד ומאפשר לאתר מקום מגורים של משפחות. ניתן להיכנס לאתר ולתרגל על השאלה "איפה גרה משפחת ג'קסון".

אתר שרות לחבר - קיבוץ סעד

כניסה לאתר שרות לחבר

מיש באתר רק באמצעות מיקרוסופט אספלורר (גרסה 5.0 ומעלה) ברזולוציה 800x600

שם כשתכיש

סיסמה

מפת הקיבוץ - איתור בתים מידע שימושי (טלפונים, זמנים...)

אלבום תמונות של סעד ↗ **ישם בסעד בחיזה ובעבר**

אתר נסיעה טובה **סידור רכב**

הערות החרוץ **מצגת תכנון מחודש של סעד**

יחידת המחשב

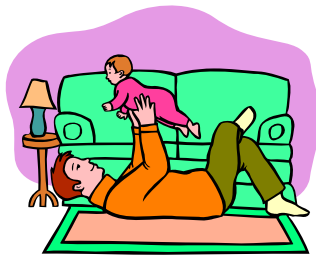
אזהרה לכל האלן וצוות

המטענים הם מאד רגישים ומאד יקרים. מספיק שהמטען ייפול כדי לקלקל אותו, ואי-אפשר לתקן אותו. מטען חדש עולה בין 600 ל-700 ₪ (כשאדע את המחיר המדוייק אודיע). יש לי על השולחן במוסך 14 מטענים מקולקלים. רק בשבוע האחרון התקלקלו שלושה כאלה. יש לשים את המטען במקום מוגן מרטיבות, במקום שלא יוכל ליפול.

בתקוה לשיתוף פעולה

א?!

ליהודית ויעקב מוסנזון
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכדה
בת לדוד ומיכל מוסנזון

למרגלית וישראל שריד
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
נכדה לרמי ומירב שריד
בת ליעל וגבריאל קאליש

ללאה וקותי כץ
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנינה
נכדה לאהרן ואלגרה כץ
בת לשניר ואיילת כץ

לרחלי ויחזקאל לנדאו
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנכדה
בת לאמונה וידידיה לנדאו